

Nr 259

Av herr **Börjesson** i Glömminge m. fl., om lokaliseringspolitiskt stöd till sysselsättningssvaga områden i östra Götaland.

(Lika lydande med motion nr 207 i Första kammaren)

De mera aktiva lokaliseringspolitiska insatserna har enligt principbeslutet 1964 avgränsats till det så kallade norra stödområdet. Detta innebär att andra delar av landet, som, enligt kommitténs för näringslivets lokalisering förslag, skulle ha kommit i fråga för mera långtgående ekonomiska insatser, ställts utanför normalbestämmelserna och endast i särskilda fall kan få del av ett lokaliseringspolitiskt företagsstöd.

Utvecklingen har emellertid blivit sådan, att lokaliseringsstöd i förhållandevis stor utsträckning blivit nödvändigt även utanför det fastställda stödområdet. Enligt redovisningen i statsverkspropositionen har för tiden från den 1 juli 1965 fram till den 30 november 1966 lokaliseringsstöd beviljats vid investeringar utanför norra stödområdet med sammanlagt 2,2 miljoner kronor i bidrag och 66,2 miljoner kronor i lån. Dessutom har för t. ex. boråsregionen investeringsfondsmedel fått tas i anspråk.

Den geografiska avgränsningen i fråga om stödområdet, som skedde genom riksdagsbeslutet 1964, har inte visat sig välavvägd. Punktinsatser har i stor utsträckning fått tillgripas utanför stödområdet. Till stor del har åtgärderna varit motiverade av strukturomvandlingen inom vissa näringsgrenar. Denna strukturrationalisering kräver som komplettering en aktiv lokaliseringspolitik. Utvecklingen kan nödvändiggöra en allmän omprövning av den för lokaliseringspolitiken gällande områdesindelningen.

I ett särskilt avseende står det redan klart att den geografiska avgränsningen av det lokaliseringspolitiska stödet är otillfredsställande, nämligen beträffande de områden i östra Götaland, som under en följd av år haft betydande sysselsättningssvårigheter. Föreliggande prognoser pekar på minskande folkmängd i dessa områden. Det är enligt vår mening angeläget, att en mera aktiv lokaliseringspolitik insättes inom dessa områden för tryggande av förbättrade sysselsättningsmöjligheter.

Till området hör öarna Öland och Gotland. Öland har sedan länge

haft svårigheter att hålla en tillfredsställande sysselsättningsgrad. På Gotland har genom en tidigare lokaliseringspolitik en ökad industrialisering kommit till stånd. Den ökning av sysselsättningsmöjligheterna, som därmed uppnåddes, fick avfolkningskurvan att vända. Gotland kan alltså sägas utgöra ett praktiskt exempel på den positiva betydelse som en aktiv lokaliseringspolitik har.

Ökade möjligheter till sysselsättning inom industri framstår som synnerligen angelägna. På såväl Öland som Gotland bör turistnäringen ha goda utvecklingsmöjligheter, om den tillföres stöd genom den aktiva lokaliseringpolitiken.

Det statliga ekonomiska stödet i lokaliseringssyfte bör enligt vår mening inriktas även på de sysselsättningssvaga områdena i östra Götaland och då utgå enligt de grunder som gäller för det s. k. norra stödområdet. Förslag till geografisk avgränsning av ett sådant östligt stödområde bör skyndsamt upprättas, förslagsvis av det centrala lokaliseringsorganet efter samråd med de regionala instanserna och då främst planeringsråden. Förslaget bör sedan utan dröjsmål föreläggas riksdagen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte medge, att det statliga ekonomiska företagsstödet i lokaliseringssyfte må inriktas på de sysselsättningssvaga områdena i östra Götaland enligt samma grunder som fastställts för norra stödområdet; samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt framläggande av förslag till geografisk avgränsning för nämnda stödområde.

Stockholm den 24 januari 1967

Anders Dahlgren (cp)

Nils Franzén (cp)
i Träkumla

Fritz Börjesson (cp)
i Glömminge
Torsten Gustafsson (cp)
i Stenkyrka